

Dosarul nr. 2ra-1097/20

Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (jud. Gh. Mîra)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A.Panov, I. Țurcan, L. Prutean)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului depus de către Nadejda Romanova,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Petru
Romanov împotriva Nadejdei Romanova cu privire la încasarea cheltuielilor de
judecată,

împotriva deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 2 martie 2017, Petru Romanov a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Nadejdei Romanova cu privire la încasarea cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 15 septembrie 2015, Nadejda
Romanova, reprezentată de avocatul Victor Cuțulab s-a adresat în instanța de
judecată cu cerere de chemare în judecată către Iana Lavrentieva, intervenient
accesoriu Petru Romanov privind declararea nulității parțiale a actelor juridice.

Prin încheierea din 19 aprilie 2016 a Judecătoriei Bender, cauza respectivă a
fost scoasă de pe rol pe motivul neprezentării la ședințele de judecată și a înștiințării
instanței.

La momentul adresării reclamantului în instanța de judecată, acesta a fost
nevoit să fie asistat de un avocat, pe motiv că el nu este jurist de profesie și nu
cunoaște legislația pentru a-și apăra drepturile și interesele procesuale. Astfel, s-a
adresat către biroul avocatului „Aurelia Grigoriu pentru a-i fi acordată asistență
juridică pe cauza civilă privind declararea nulității parțiale a actelor juridice.

Pentru acordarea serviciilor de asistență juridică în baza contractului de
asistență juridică și mandatului nr. 0876821 din 9 octombrie 2015, Petru Romanov
a achitat în contabilitatea biroului avocatului „Aurelia Grigoriu suma de 1000 euro,
echivalentul la 21 000 de lei, pentru reprezentarea intereselor reclamantului în

instanța de fond și suma de 500 lei, cheltuieli de transport, pentru fiecare ședință de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei au avut loc 6 ședințe de judecată, pentru care s-au suportat cheltuieli de transport în sumă de 3 000 de lei, respectiv și suma dată reclamantul solicită a fi încasată de la Nadejda Romanova pe motiv că a înaintat instanței de judecată cereri neîntemeiate, pentru care a suportat pagube materiale.

A solicitat Petru Romanov prin cererea inițială și cererea de concretizare admiterea acțiunii, încasarea de la Nadejda Romanova în beneficiul său a sumei de 27,50 de lei achitați pentru scrisorile recomandate, taxa de stat pentru eliberarea copiilor de pe procesele verbale în mărime de 20 de lei, suma de 24 000 de lei cheltuieli de asistență juridică și cheltuieli de transport, 720 de Lavrenti Eva lei taxa de stat achitată la acțiunea inițială, 6 500 de lei pentru asistența juridică, 3 000 lei pentru ședințele de judecată, iar în total suma de 34 267,50 de lei.

Prin hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoria Anenii Noi, acțiunea a fost admisă parțial, s-a încasat de la Nadejda Romanova în beneficiul lui Petru Romanov cheltuielile de judecată legate de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, 150 de lei taxa de stat și taxa pentru copii de pe procesele verbale și servicii poștale în cuantum de 47,50 lei, iar în total suma de 5 197,50 de lei.

Prin decizia din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de Petru Romanov și s-a menținut hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoria Anenii Noi.

În favoarea acestei soluții instanțele ierarhic inferioare au reținut că, cauza nu a fost una complexă, nu au fost ridicate probleme juridice de esență, timpul și munca depusă de către avocat nu a fost excesivă fiind prezent doar la 3 ședințe de judecată, de către avocat nu au fost aplicate careva aptitudini speciale deosebite și nu a fost întocmit un borderou privind munca efectiv prestată. Instanța de apel a menționat că participarea efectivă a avocatului la doar 3 ședințe de judecată, iar suma de 5 000 lei încasată de către instanța de fond pentru cheltuielile de asistență juridică este una reală, necesară și rezonabilă, nefiind temei de a o majora. Or, suma de 34 267,50 de lei este excesiv de exagerată.

La 22 iunie 2020, Nadejda Romanova a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de recurs a indicat că nu pot fi admise bonurile de plată prezentate deoarece avocatul A. Grigoriu nu a activat în conformitate cu prevederile legală, nefiind admisă în calitate de avocat.

Aceste înscrisuri prezentate nu confirmă faptul achitării de către Petru Romanov a sumelor solicitate, deoarece au fost eliberate de un birou individual de avocați neexistent la momentul eliberării.

A solicitat Nadejda Romanova admiterea cererii de recurs, casarea hotărârea din 24 septembrie 2019 a Judecătoria Anenii Noi și a deciziei din 18 februarie 2020 a Curții de Apel Comrat cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Examinând admisibilitatea recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității

recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 3 iulie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. Însă, Petru Roman nu a depus referință prin care să-și expună opinia asupra motivelor invocate în recursul declarat de Nadejda Romanova.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile invocate în cererea de recurs declarată de Nadejda Romanova în raport cu materialele cauzei civile, consideră că acesta este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 431 alin. (2) din Codul de procedură civilă, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Comrat a pronunțat decizia contestată la 18 februarie 2020, care a fost expediată în adresa participanților la proces la data de 5 mai 2020 (vol.II, f.d.59). Astfel, calea de atac în ordine de recurs demarată la data de 22 iunie 2020 de către Nadejda Romanova, este în interiorul termenului legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nadejda Romanova, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, argumentele invocate de Nadejda Romanova

în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei Curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelor încălcări esențiale sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

La caz, criticile invocate de Nadejda Romanova nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor.

Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

Or, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul său cu soluția dată de instanța de apel, iar criticile invocate în recurs nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Nadejda Romanova.

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra

inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil și consideră că, recursul declarat de Nadejda Romanova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În temeiul art. 270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nadejda Romanova.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

Judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu